

SVR-ARCHITECTS

UNIVERSITEIT ANTWERPEN

GEBOUW T 'DIERGENEESKUNDE'

BOUWHEER

Universiteit Antwerpen

CONTACTPERSOON

Dhr. Eddy Smedts

ONTWERPTEAM

SVR-ARCHITECTS nv / Studiebureau Jan Van Aelst (stabiliteit) /
CES (technieken)

UITVOERINGSPERIODE (STUDIE-REALISATIE)

2010 - 2011

LIGGING

Campus Wilrijk

OPPERVLAKTE

3.980 m²

BUDGET

€ 5.572.000,- excl. fees en BTW, (€ 1.400,- / m²)

PROGRAMMA

Ontwerpen van uitbreiding met leslokalen microscopie en anatomie.

VOORGAANDE FASEN

Nihil

FOTOGRAFIE TOON GROBET / YVAN GLAVIE

SVR-ARCHITECTS

UNIVERSITEIT ANTWERPEN

CONCEPT EN VISIE

In 2009 gaf de Universiteit Antwerpen de opdracht aan SVR-ARCHITECTS om een uitbreiding te ontwerpen voor de faculteit dierengeneeskunde met leslokalen microscopie en anatomie.

De uitbreiding werd ingepland aansluitend aan de zuidgevel van een bestaand universiteitsgebouw, genaamd "Blok T" op het campusterrein UA – Drie Eiken. De campusgebouwen dateren van de jaren 70 en zijn ontworpen binnen de filosofie van een zakelijke, strakke betonarchitectuur.

Gezien het programma voornamelijk bestond uit onderzoeksruimten die autonome proeven dienen toe te laten gaf dat aanleiding tot het ontwerpen van een gesloten torenvolume van 6 lagen, waarin elke verdieping als een autonome technische entiteit fungeert. De gevraagde leslokalen en hun toegang werden aansluitend in een laag plintvolume ondergebracht dat tevens de overgang maakt naar de parkomgeving van de universiteitscampus.

Niet alleen diende het nieuwe project een uitbreiding te zijn met het bestaande T-gebouw, gezien er functionele verbindingen nodig waren tussen deze twee gebouwen, tevens was het noodzakelijk, vanuit het gebruik, dat dit gebouw een eigen identiteit kreeg.

ARCHITECTUUR EN MATERIALEN

Er werd bewust gekozen om architecturaal een breuk te maken met de architectuur van de bestaande campus. Daarom werd beslist om zowel in materiaal als kleur het gebouw een eigen identiteit mee te geven.

Het glazen verbindingsvolume tussen bestaand en nieuw wordt gelezen als een doorzichtige navelstreng die oud en nieuw verbindt.

Het plintvolume dat als balans fungeert tussen het torenvolume en de omgeving, krijgt een transparante zijde, die tevens als inkom fungeert en een gesloten gedeelte waar de leslokalen in ondergebracht zijn.

Door middel van een strategisch gekozen kleuraccent op de buitenhoek van het torenvolume wordt optisch dit bouwdeel slanker gemaakt. Dit effect wordt tevens benadrukt door een verticale opstelling van de gevelplaten in verschillende formaten, in het torenvolume t.o.v. de horizontale montage bij het plintvolume.

De andere kleuraccenten op de gevel zijn een subtiële verwijzing naar het kleurenpalet van de bekende schilder Piet Mondriaan.

De gewilde stijlbreuk met de bestaande architectuur bepaalde de keuze voor geprofileerde beglazing in combinatie met vezelcementplaten en antracietkleurige aluminiumramen .

